

Als je de tijd neemt om met aandacht te zien hoe een boom groeit en bloeit, raak je onder de indruk. Als de omstandigheden goed zijn - voldoende licht en water - kan een boom in tien tot twintig jaar uitgroeien tot een reusachtige verschijning. Maar ook als de omstandigheden minder goed zijn kun je je verbazen over de groeikracht en het aanpassingsvermogen. Niet voor niets is de boom in vrijwel alle culturen een bron van inspiratie of drager van religieuze betekenissen.

Bomen vertellen ons over het leven. Het belang van je wortels, daar wonen waar water is, groeien naar het licht, profiteren van de enorme groeikracht in je jeugd, je aanpassen aan wat er om je heen gebeurt, leven met de seizoenen, vrucht dragen als het daar de tijd voor is. Onderdak bieden aan ander leven, amputaties overleven, ziekten en plagen doorstaan en elke nieuwe lente toch weer uitlopen en geven wat je te geven hebt, tot op hoge leeftijd. En na je dood van betekenis blijven in andere vormen: als boot, als brug, als huis of bron van warmte.

Ook in de bijbel staat de boom symbool voor het leven van een mens. Psalm 1 vergelijkt de rechtvaardige – de mens die niet doet wat slecht is - met *een boom aan stromend water*. En met dat water wordt in deze psalm de wijsheid van Israëls *Tora* bedoeld, de vijf boeken van Mozes, Gods aanwijzingen voor het goede leven. Wie deze woorden van God ter harte neemt en doet, wie zich niet inlaat met oplichters, kwaadsprekers en leugenaars, maar vreugde vindt in de Thora, is als een boom waarvan het blad niet verdort en die vrucht draagt op zijn tijd.

Het beeld van de boom kan rust en ontspanning geven als je beseft dat het leven verschillende seizoenen kent. Net als de bomen hoef je niet het hele jaar rond vruchtbaar te zijn. Je mag vrucht dragen als het er de tijd voor is. Elk mensenleven is voortdurend in beweging, van lente naar zomer, door herfststormen en winterkou heen. Je hoeft niet altijd productief of nuttig te zijn. Er is ook een tijd om los te laten en stil te worden, om uit te rusten, te herstellen of kracht op te doen voor een nieuwe fase.

Goed en betekenisvol leven is leven als een boom aan stromend water: dichtbij de bron met wortels die je voeden en zorgen dat je stevig in het leven staat. Leven als een rechtvaardige is verbonden blijven met God en de Thora, je verzetten tegen alle kwade machten die mensen vernederen, discrimineren en geweld aandoen en samen met alle mensen van goede wil groeien naar het licht.

Kijk eens met nieuwe aandacht naar een boom in je straat of in het park. Vandaag en morgen, over een paar weken, over een paar maanden, over een jaar. En laat de rust, de schoonheid, de troost en de wijsheid die er van uitgaat toe in je hart. Laat je inspireren tot een vruchtbaar en gelukkig leven.

Ds. Anje de Kuiper

Samen op weg naar Pasen

De voorbereidingen voor de zogenaamde Drie dagen van Pasen zijn in volle gang. Er worden voor Palmzondag weer palmpaasstokken gemaakt. De kinderen maken ook kaarsen van de oude stompjes uit de kroonluchters en bezorgen die bij gemeenteleden die aan huis gebonden zijn. Zo zijn ook zij op een bijzondere manier met de kerk verbonden. Voor Goede vrijdag worden de kruisen van nieuwe teksten voorzien en enkele jongeren maken weer een lichtkruis. Het tiener- en kinderkoor oefent voor de Kinderpaaswake met liederen en een rollenspel. De leden van de belijdenisgroep bereiden zich voor op hun belijdenis en doop in de Paasnacht, En Vocalis St. Jan repeteert voor de Paasmorgen. Ook de mensen die de livestream verzorgen wacht een intensieve periode. Het is erg fijn dat alle diensten van Pasen ook thuis mee gevierd kunnen worden.

De Witte Donderdag krijgt een wat andere invulling dit jaar. Voorheen was er een symbolische maaltijd met gespreksvragen tijdens de dienst. De overgang naar de zuidbeuk werd als een storende onderbreking van de liturgie ervaren. Daarom beginnen we nu om 18.00u met een liturgisch moment in de Voorhof en een eenvoudige maaltijd van soep en brood. Tijdens deze maaltijd zijn er gespreksvragen en worden gebedsintenties genoteerd. Aansluitend gaan we naar de kerkruimte voor de dienst van Schrift en Tafel. We hopen dat deze nieuwe vorm recht doet aan zowel de onderlinge ontmoeting als de beleving van de liturgie.

Ik hoop dat de komende periode met de hoogtijdagen van het kerkelijk jaar ons zullen verbinden en bemoedigen. Dat ze ons helpen om in tijden van oorlog en crisis hoop te houden. Dat ze ons geloof versterken en ons des te meer aansporen om onze Heer Jezus te volgen. We zijn kinderen van het licht die door moeilijkheden en weerstanden heen altijd op weg zijn naar een nieuwe morgen. Ik wens ons met elkaar, thuis en in de kerk een gezegend Paasfeest.

Ds. Anje de Kuiper

Zuinig zijn.

Zuinig zijn, dat lijkt wel het grote thema te zijn van deze tijd. We moeten zuinig zijn met gas, water en elektriciteit, met brandstoffen, grondstoffen en spullen. Allemaal erg belangrijk. Maar ik denk dat het nog belangrijker is om zuinig te zijn op elkaar. Op onze bestuurders, zorgverleners en docenten. En op onze relaties, hoe ingewikkeld die soms ook kunnen zijn. Zuinig zijn, het heeft in de jaren van toenemende welvaart een negatieve bijklank gekregen. Een zuinig gezicht trekken, zuinig leven, het klinkt al gauw armoedig, ouderwets of

kreterig. 'Zuinigheid met vlijt', waar hoor je die uitdrukking nog? Toch is zuinigheid in de zin van 'zorgvuldig omgaan met' een belangrijke bouwsteen voor de samenleving. Misschien een goed thema om eens over na te denken. Hoe zuinig ben ik op mijn vriendschappen, mijn familie, mijn geloofsgemeenschap. Wat doen mijn woorden, daden en keuzes met de mensen om mij heen? Wat kan ik doen om betekenisvolle relaties te verdiepen of moeizame relaties een klein beetje te verbeteren of misschien zelfs te herstellen?

Met enige regelmaat hoor ik dat mensen onze gemeente als een gastvrije en hartelijke familie ervaren. Dat ervaar ik zelf ook, en ik ben daar heel blij mee. Er is warmte, medeleven, hulpvaardigheid en vriendschap. Maar in je kracht ligt ook altijd je kwetsbaarheid. Laten we daarom onze zegeningen tellen, onze verbondenheid koesteren, maar vooral ook zuinig zijn op elkaar. Zuinig zijn met woorden, vanuit het besef dat ze een ander kunnen maken en breken. Vanuit het besef dat drie woorden van waardering vaak al genoeg zijn om iemands hart te verwarmen.

Ds. Anje de Kuiper